

Отже відповідно до цієї проблеми, можна запропонувати її рішення.

А саме:

- вдосконалити адміністративні процедури саме у житлово-комунальному господарстві. При цьому акцент зробити на розширення можливостей громадян щодо реалізації відповідних прав;
- необхідно першочергового врахувати такі принципи взаємовідносин як економічна обґрунтованість, належна поінформованість громадян, врахування громадської думки;
- забезпечення житлового фонду засобами обліку житлово-комунальних послуг.

Належна реалізація положень законодавства, якими передбачається адміністративна відповідальність у сфері ЖКГ, значною мірою обумовлена чіткою процесуальною регламентацією провадження у справах даної категорії. Зокрема, для активізації боротьби з адміністративними правопорушеннями, передбаченими у ст. 150 КУпАП, необхідно закріпити в законодавстві положення, що протоколи про них можуть складати і працівники органів внутрішніх справ, зокрема дільничні інспектори міліції. Суттєвим чинником підвищення ефективності адміністративно-юрисдикційної діяльності може стати залучення як суб'єктів такої діяльності посадових осіб Державної житлово-комунальної інспекції. Необхідно розширити можливості громадського контролю на весь спектр правовідносин у сфері житлово-комунального господарства.

ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА ЩОДО РЕГУЛЮВАННЯ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ

М. С. СЕМЕРНІНА, студентка 4 курс, група МОМГ-ІС-2012-1

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

Житлово-комунальне господарство – це одна з найважливіших галузей господарського комплексу міста, що забезпечує його життєдіяльність. Стан житлово-комунального обслуговування населення тією чи іншою мірою впливає на кожну людину. Мабуть, ніщо так об'єктивно не відображає цивілізаційний рівень країни, як інфраструктура, яка забезпечує життя безпосередньо її громадян. Чи не найважливіша частина інфраструктури – це житлово-комунальне господарство. Сьогодні житлово-комунальне господарство міста переживає значні труднощі. Збільшується кількість старого та аварійного житлового фонду, матеріально-технічна база житлово-комунального господарства вкрай зношена, обладнання застаріле та енергомістке.

Сучасний стан житлово-комунального господарства України, незважаючи на масштабність і значимість галузі, характеризується низкою невирішених проблем, пов'язаних як з її поточною діяльністю, так і подальшим розвитком. Фізичне та моральне старіння конструкцій і внутрішніх систем житлових будівель стало головною причиною зниження якості комунальних послуг, погіршення комфортності, надійності та безпечності умов проживання мешканців міста. З іншої сторони, поганий фізичний стан внутрішньо будинкових систем, низькі теплозахисні властивості огорожувальних конструкцій та відсутність у споживачів технічної можливості для керування споживанням теплової енергії призводять до невиправдано високого рівня обсягів споживання тепла і питної води. Відповідно неухильно збільшуються обсяги нарахувань з оплати послуг з теплозабезпечення для мешканців, що особливо гостро проявилось в умовах стрімкого зростання вартості енергоносіїв в Україні.

Зокрема спостерігається постійне недоотримання фінансування галузі та відсутність цілісної, системної державної політики регулювання діяльності підприємств ЖКГ. Регуляторні повноваження у сфері ЖКГ чітко не розмежовано між місцевими представницькими та виконавчими органами влади. Органи влади, які безпосередньо виконують регуляторні функції, не позбавлені політичного впливу, що ускладнює ефективне втілення регуляторної політики.

Аналіз організаційного та правового забезпечення управління галуззю ЖКГ свідчить про прийняття певних кроків, таких як, ухвалення та вдосконалення Загальнодержавної програми реформування ЖКГ, організація певних контролюючих органів (Державна житлово-комунальна інспекція, Національна комісія регулювання на ринку комунальних послуг тощо), розробка цільових програм дій підприємств ЖКГ на регіональному рівні, створення умов для залучення інвестицій у галузь, що сприяють втіленню державної політики та розвитку житлово-комунального господарства України. А також у найближчій перспективі необхідно перейти на програмно-цільовий метод створення бюджету, а не продовжувати практику фінансування державних програм розвитку за залишковим принципом.

Для реалізації реформування ЖКГ України необхідно вжити таких пріоритетних заходів:

- забезпечити дієве регулювання діяльності природних монополій у сфері ЖКГ з метою мінімізації “соціальної ціни” реформування сектора;
- підвищити енергоефективність ЖКГ з метою зниження собівартості послуг і скорочення сумарних енерговитрат національної економіки;
- раціоналізувати систему управління ЖКГ з метою забезпечення ефективного поточного функціонування та цілеспрямованого реформування сфери;
- удосконалити нормативно-правову базу;
- фінансово стабілізувати галузь;
- технічно переоснащати ЖКГ;

- забезпечити 100 % установлення побудинкових приладів обліку тепла, холодної та гарячої води;
- зменшити до рівня експлуатаційної безпеки знос житлового фонду та основних фондів у житлово-комунальному комплексі;
- привести рівень витрат і втрат під час виробництва житлово-комунальних послуг до рівня європейських країн;
- довести кількість багатоквартирних будинків, в яких створено об'єднання багатоквартирних будинків або житлові кооперативи до 50 % від загального житлового фонду;
- запровадити конкурентне середовище на ринку житлових послуг – розвиток нових форм управління житлом, ліквідація монополії ЖЕКів, посилення активності громадян як суб'єктів, що найбільшою мірою зацікавлені в ефективному витрачанні і коштів та ін.

Житлово-комунальне господарство України – одна з найбільших галузей економіки країни, яка має великий вплив на щоденне життя кожної людини та на ситуацію в країні загалом. За весь період незалежності України у галузі накопичуються невирішені проблеми, що дає підстави говорити про стан системної кризи, яка ще далі поглиблюється. Це загрожує безпеці життєдіяльності людей та національній безпеці країни.

ШЛЯХИ МОДЕРНІЗАЦІЇ ТА РОЗВИТКУ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ

О. В. ФРОЛОВА, *студентка*

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

З розвитком техніко-економічного прогресу, а також суспільства значна увага стала приділятися людському фактору в соціально-економічному середовищі. За цих умов виникла необхідність в теоретичному осмисленні категорії «якість життя» та визначенні методів управління якістю життя суспільства. На рівень життя суспільства впливає багато факторів. Найголовніший з них, це політика держави, яка повинна бути спрямована на створення умов забезпечення гідного життя суспільства та вільного розвитку людини. Досягнути цього можливо за умови розвитку економіки країни в цілому та підвищенням рівня публічного управління галузями народного господарства. Спільно з цим, значна увага повинна приділятися житлово-комунальному господарству, оскільки це одна з найважливіших галузей невиробничої сфери. Вона є багатогалузевою розгалуженою структурою, що містить у собі комплекс послуг, спрямованих на задоволення першочергових життєвих потреб населення.